بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

سہ حرفی
لکوئم

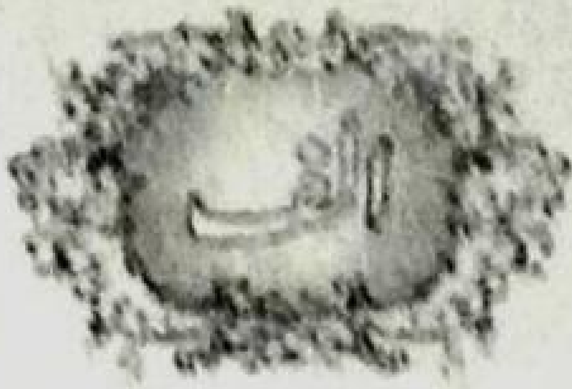
کلام

حضرت غریب شاہ صاحب
قادری نوشاہی

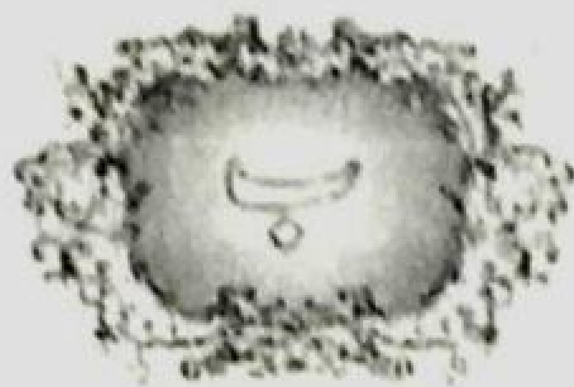
خلیفۂ مجاز سید فقیر اللہ شاہ صاحب
کاظمی المشہدی قادری نوشاہی

درگاہِ عالیہ بدوملہی شریف ضلع نارووال

Scanned by TapScanner

آکے لئیں توں سار میری، کیوں وساریا ای درداں والیاں نوں
ہتھیں لایا ای پانی پایا ای، ایہناں سکیاں ٹیٹاں ڈالیاں نوں
شاخاں سبز ہوئیاں تیرے ذکر اندر، ربا فیر میلیں اوہناں مالیاں نوں
غریب شاہ کرلاوندی کونج وانگوں، جدوں ویکھنی ہاں سیجاں خالیاں نوں

باجھ تساڈڑے درس مینوں، کئی برس ہوئے نعرے ماردی نوں
کدی کرم کرو سیج گرم کرو، سانس لباں تے آس دیدار دی نوں
روندے نین بے چین آرام، نائیں عالی ذات دا نام پکاردی نوں
غریب شاہ سیاہ سفید ہوئے، پانواں آونسیاں شگن وچار دی نوں

تور بیٹھی تتی آپ ہتھیں، اوہناں ویلیاں نوں پچھوتاوَنی ہاں
خالی ویکھ مکان ویران تیرے، بندی راگ وچھوڑے دے گاوَنی ہاں
سنجی سیج تے وانگ آزاریاں دے، پئی دسدی کسے نہ بھاونی ہاں
غریب شاہ ہن آجے آونا ایں، نہیں تاں گور تیار میں جاونی ہاں

Scanned by TapScanner

ثابت صدق یقین سیتی، پھڑاں قدم نے دہاں دوبانیاں میں
کریں ترس خدائی دا واسطہ ای، جان بجھ توں کے دی جائیاں میں
تیری ہو کے دکھاں دے بار ہڑ ہے، لکھ لکھ مصیبتاں پائیاں میں
غریب شاہ اس عشق تھیں کھٹیا کیہہ، ایویں ای محبتاں لائیاں میں

جان میری دکھاں آن گھیری، کدی پا پھیری لئیں سار میری
ویکھاں مکھ تیرا جاوے دکھ میرا، نوشوہ گھت پھیرا ایہو وار میری
کئی برس ہوئے ناہیں درس ہوئے، اسیں ترس موئے رونا کار میری
غریب شاہ نگاہ دی چاہ مینوں، رہے مردیاں تیک دلدار تیری

جم کے سکھ کیہہ پایا میں، لگے دکھ نمانی نوں لکھ مائے
جمدی مار نکھار مکاندیوں نی، ایسی تتڑی دھی نہ رکھ مائے
جس لایا داغ نہ بھاگ جوگی، بیٹھی عشق مجاز نوں چکھ مائے
غریب شاہ جو عشق اجاڑیاں نیں، گلیاں وچ چگیندیاں ککھ مائے

Scanned by TapScanner

حرف حکایتاں بھل گئیاں، جدوں عشق نے آن بیمار کیتا
لگے تیر کاری، ہوئے پھٹ جاری، سینہ دل کے چاک ہزار کیتا
سکھیاں وین جنہیں گوشے بیٹھ گئیاں، گھر باہر جنہیں بیزار کیتا
غریب شاہ پیارے دے نام اتوں، اساں جان تے مال نثار کیتا

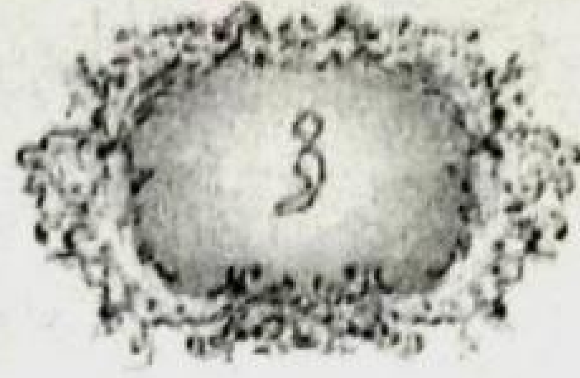

خبر ہووے سارے ساتھیاں نوں، بڈھے بھار تے اٹھیں تیار ہوئے
بیڑے گئے اگے صبح شام ساتھی، پہلے پور او جاندے پار ہوئے
ایتھے رہن دا کوئی مقام ناہیں، خالی حرص دے گرم بازار ہوئے
غریب شاہ افسوس دے بھار بڈھے، کئی گئے تے لکھ تیار ہوئے

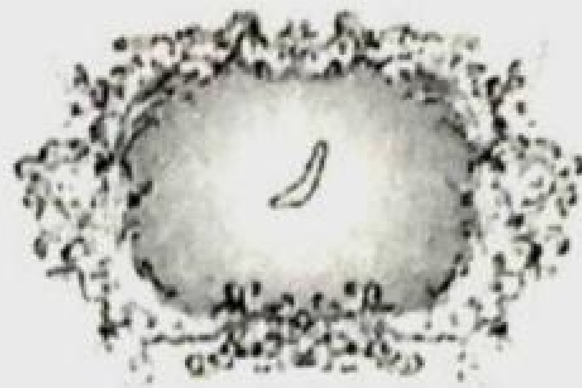

دس ہاں بات نجات والی، میرے دکھڑے تدھ نوارنے نی
ندی عشق دی بے کنار وچوں، بڈھی واگ ڈبے بیڑے تارنے نی
دوئی وسدے نفس شیطان دونویں، تیری نال امداد دے مارنے نی
غریب شاہ غریب دے کم سارے، جنہیں اپنی آپ سوارنے نی

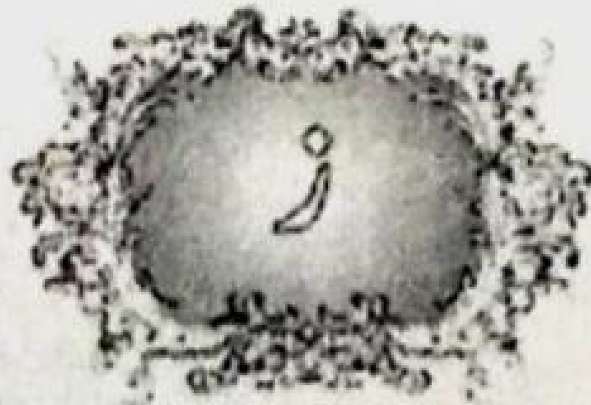
Scanned by TapScanner

ذکر تیرا ڈٹھا بہت مٹھا ، عالی ذات کولوں ایہو منگنی ہاں
میں ناپاک ہاں پاک ہے نام تیرا ، عیب اپنے ویکھ کے سنگنی ہاں
لوہا اپنے آپ نوں جانیاں میں ، پارس نام تیرا لاءلاء رنگنی ہاں
غریب شاہؔ میاں سونا صاف دِسے ، جدوں نال گھسوٹی دے ڈنگنی ہاں

رین وچھوڑے دی بری لوکو ، کسے بڑے دے نہ مقسوم ہووے
جیہڑا ملے تے وچھڑے فیر جانے ، بناں وچھڑے کیہہ معلوم ہووے
آرہ عشق دا سہن محال سرتے ، اکو وار تلوار دی دھوم ہووے
غریب شاہؔ اوہ مویا نہ جیوندا اے ، جیہدے عشق دے مگر ہجوم ہووے

زور نہ رہیا ہے وچ میرے ، برہوں ہڈ گوڈے سارے چور کیتے
منجے پا کے وانگ آزاریاں دے ، ساتوں خویش قبیلڑے دور کیتے
ہن مویاں وِیں باز نہ آوندا اے ، کیہڑے ایسدے اساں قصور کیتے
غریب شاہ پیارے دے ویکھنے نوں ، اساں دکھ تے درد منظور کیتے

Scanned by TapScanner

سک تیری وچ اک ہوئی ، اک صبر دا جام پلا مینوں
گلی گلی ڈھونڈیندی وتی ہاں ، کدی شاہ اسوار ملا مینوں
لشوہ لشکدا کلک چڑھا آوے ، جتھیں جھب کے دے جگا مینوں
غریب شاہؒ دے بخت بیدار ہوون ، راز فقر جے کرے عطا مینوں

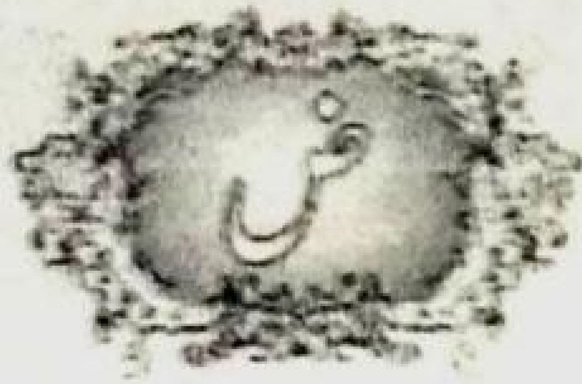

شرم تینوں میرے اوگناں دی ، پردے کج میرے میتھوں نس ناہیں
صدقہ جد کریم دا بخشنا ایں ، نیکی بدی کوئی ساڈا وس ناہیں
تیرے نام دا آسرا رکھیا میں ، مزہ چکھیا میں اجے بس ناہیں
غریب شاہؒ پیاس پیاس کردی ، جام وصل دا دے کے کھس ناہیں

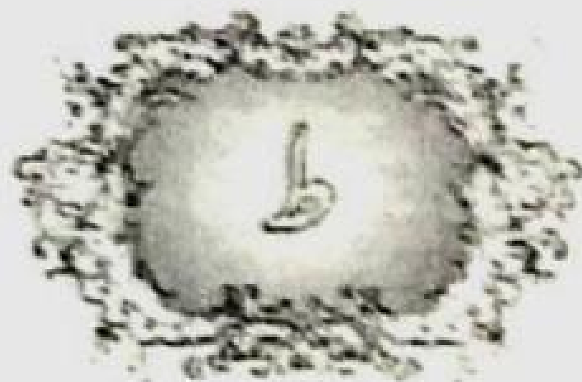

صبر آرام حرام ہوئے ، ویکھیں حال میرا متوالیا وے
راتیں کالیاں جالیاں وچ جھلاں ، تیرے شوق پچھے بیلا بھالیا وے
جھل چیر کے ہیر ظہیر وانگوں ، کدی آملیں بھورے والیا وے
غریب شاہؒ فراق دی اگ لگی ، برہوں جان ٹھگی بھانبڑ بالیا وے

Scanned by TapScanner

ضرب لگی سینے وچ میرے ، کنگن کچ وے وانگ میں چور ہوئی
پئی جھورنی ہاں اوس ویلڑے نوں ، جدوں اپنے اصل تھیں دور ہوئی
ڈھونڈاں فیر میں وصل نصیب ہووے ، ہیج عین دِے نُور و نُور ہوئی
غریب شاہ ایہہ خاک سی پاک تیری ، پہلے روز دی نذر منظور ہوئی

طاقت رہے نہ مول ماسہ ، جتھے کرے واسا برہوں خون خورا
ماس کھائیکے ہڈیاں رڑکدا اے ، پچھوں خاک اڈاوندا دے زورا
کسے دوئی دے ایہہ نہ پیش آوے ، جتھے قدم پاوے غم رہے جھورا
غریب شاہ ضعیف نحیف ہویاں ، سدا عشق جوانی دا دے ڈورا

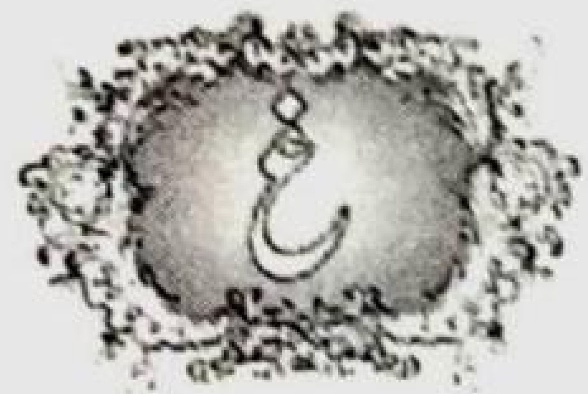

ظلم کردا برہوں نہیں ڈردا ، گئی ظلم تھیں کوک اسمان لوکو
بازی عشق تے حسن دی لا بیٹھا ، پیا شور ہے وچ جہان لوکو
وَل وَل ماردا عاشقاں صادقاں نوں ، گھائل تڑفدے پئے بے جان لوکو
غریب شاہ بیداد دی داد لینی ، عالی بارگاہ حشر میدان لوکو

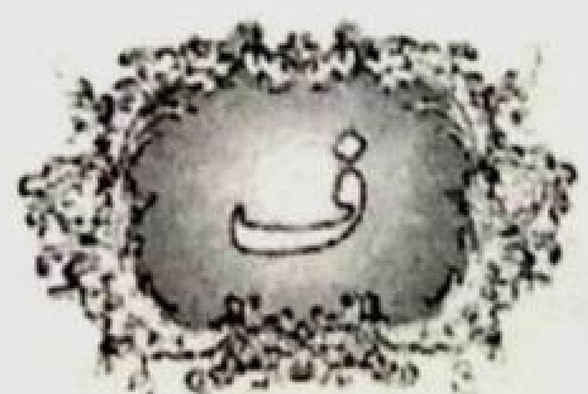
Scanned by TapScanner

عشق پیا میرے پیش مائے ، نہ کوئی خویش بیگانڑا سُجھدا ای
بسمل مرغ وانگوں پئی تڑفنی ہاں ، بھانبڑ شوق والا بَل بَل بُجھدا ای
شمع وانگ میں سوز گداز ہوئی ، میرے گرد پروانہ نہ رُجھدا ای
غریب شاہؔ محبوب نے خوب کیتی ، جگر وانگ کباب دے بُھجدا ای

غماں نے مار کے چور کیتی ، میری عمر بیتی دکھاں نال سیّو
گیا یار وسار نہیں سار لیندا ، اوکھا حال میرا مندی چال سیّو
لوکاں بھانے عشق سوکھا لڑا ای ، بھانے عاشقاں دے لوہا لال سیّو
غریب شاہ غریب کیہہ حال دسے ، ڈُلھے نین میرے کُھلّے وال سیّو

فائدے عشق دے واعدے نی ، جسدے پیش آون سویو جان دا اے
بیڑی ننگ ناموس دی ڈوب دیندا ، خوشی عیش سودائیاں دی مان دا اے
ہتھ ٹنڈ تے پنڈ پھر اوندا اے ، لتھی چڑھی نہ مول پچھان دا اے
غریب شاہؔ ترٹیاں چوڑ کرکے ، خاک کوچیاں دی چھنوا نودا اے

Scanned by TapScanner

قدم شریف دکھا مینوں ، دامن لا مینوں دُکھاں رولیاں میں
بہتہ تپ کے واگ تنور ہویا ، تاں ایں سوز کنوں سڑ بولیاں میں
کرو مہربانی ہووے زندگانی ، تیرے نام سوہنے اُتوں گھولیاں میں
غریب شاہ غریب کیہہ حال دے ، جھب آ پیاریا ڈولیاں میں

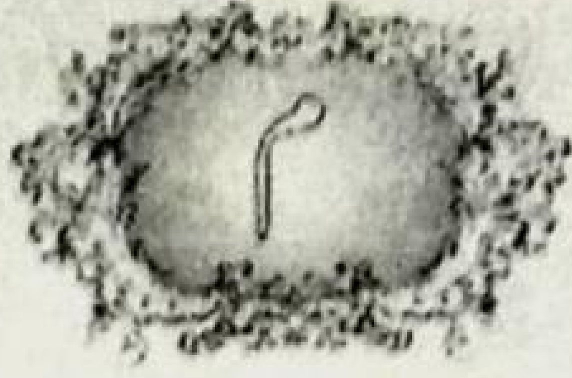

کون سُنے فریاد میری ، تیرے باجھ پیاریا جانیاں وے
دیویں داد مینوں کریں شاد مینوں ، لکھ عرض سوال سنانیاں وے
پلے دم ناہیں کسے کم ناہیں ، ہتو ہٹ بازار وکانیاں وے
غریب عشق دے جوش بے ہوش کیتی ، تیرے شوق پائیاں گل گانیاں وے

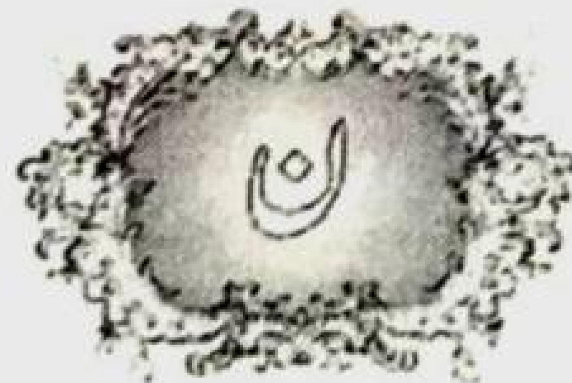

لگ رہیاں اَکھیں جانیا وے ، ہن ہٹکیاں مول نہ رہندیاں نیں
تیرے درس دیدار دے ویکھنے نوں ، مل راہ پیاریا بہندیاں نیں
تیرا ویکھ جمال نہال ہوئیاں ، صورت حال نوں صاف ایہہ کہندیاں نیں
غریب شاہ ایہہ تھکدیاں تھکدیاں نہ ، لکھ جھڑک مصیبتاں سہندیاں نیں

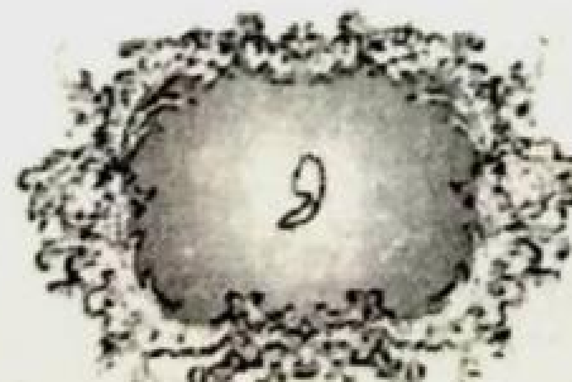
Scanned by TapScanner

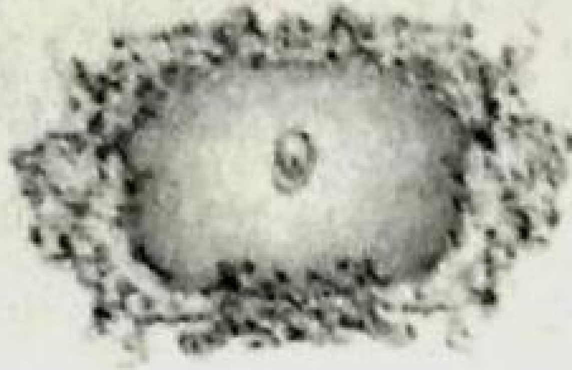
مل بیٹھی بندی راہ تیرا، چنگی مندی نوں کریں قبول سائیاں
جس دا ماں نہ باپ نہ بھین بھائی، اس نوں آسرا رب رسولؐ سائیاں
طعنے ماردا کُل جہان سارا، اک برہوں دا قہر نزول سائیاں
غریب شاہؔ اس عشق دیاں کُٹھیاں نوں، کُتے کاں نہ کرن قبول سائیاں

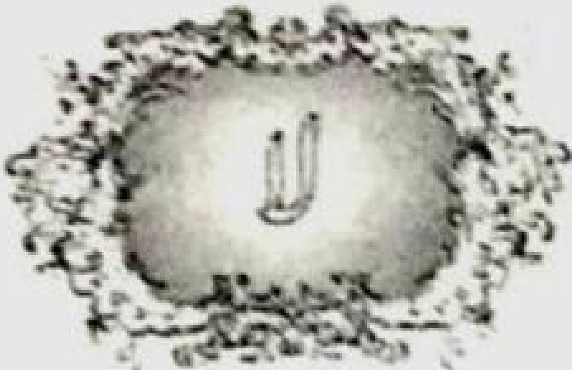
ننگ ناموس دا لنگ کیہہ آ، ایہناں عاشقاں درد رنجانیاں نوں
جنہاں جان جہان ونجا دِتا، پئے جھور دے ربّ دیاں بھانیاں نوں
ہتھیں اپنی زہر خریدیو نیں، آہیں ماردے مفت وکانیاں نوں
غریب شاہؔ قضاء جدا کیتے، پئے ڈھونڈ دے تھاں ٹکانیاں نوں

وا وگ گئی تقدیر والی، تدبیر دی پیش نہ جاوندی اے
اکھیں لگ رہیاں جتھے جانیاں وے، دلوں یاد نہ اوسدی جاوندی اے
متیں دین سئیاں شب وروز پئیاں، اکھیں سڑدیاں نیند نہ آوندی اے
غریب شاہؔ وصال محال دِسے، سبھو ہجر دی گل دَسے آوندی اے

ہاریا ماریا نفس جنھاں، تنہاں یار دا درس دیدار کیتا
اوہناں دونویں جہان قربان، کر کے سودا عشق دا وچ بازار کیتا
لوہا دے کے لعل خریدیونیں، اکھیں ویکھ کے شکر ہزار کیتا
غریب شاہؒ ایہہ علم نہ عالماں نوں، نبیؐ بخشیا علیؓ اظہار کیتا

لنگھ گئیاں سبھو پار سئیاں، میں اوروار کھلی پچھوتاونی ہاں
نیک عملاں دی باس نہ پاس میرے، کلمے پاک دی آس دھراونی ہاں
نہ میں پار گئی نہ اورا رہی، وچکار پئی غوطے کھاونی ہاں
غریب شاہؒ غریب نوں کون جانے، تینوں جگ جانے بندی گاونی ہاں

آب حیات پلا مینوں، ایہو شوق چروکنا چا مینوں
پانواں زندگی ابد آباد والی، اک گھٹ جے کریں عطا مینوں
قید ہستی دی بود نابود ہووے، ہووے حق دے نال بقا مینوں
غریبؒ عرش تا فرش مکشوف ہووے، ہووے ربّ دا خاص لقا مینوں

Scanned by TapScanner

یار دے عشق ظہور کیتا،   جام مست پیتا ہستی دور ہوئی
ایہہ مرتبہ عین فنا والا،   فیر نال بقا، معمور ہوئی
فمن کان یرجو لقا ربہ،   وعدہ وصل دا بات مشہور ہوئی
غریب شاہ ہن آپ نہ جاپ کوئی،   از سرتا پا نور و نور ہوئی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

قصیدہ شریف

مُرشد پاک جناب امیر علیہ السلام

کلام حضرت صاحبزادہ

سید نیاز احمد شاہ صاحب

کاظمی المشہدی قادری نوشاہی
قدس سرہ، العزیز

(سجادہ نشین درگاہِ عالیہ بدوملہی شریف)

Scanned by TapScanner

چُن چُن لبھیا میں جگ دُنیا تُوں
مرشد پاک جناب امیرؑ

نُور نبیؐ سارا نُور علیؑ دا
جسم علیؑ سارا نُور نبیؐ دا
ایویں کردے نیں شور شریر

مَن کُنتُ مولا سی کہیا نبیؐ نے
بخن لگ کہہ کے منھیا سبھی نے
ہوئے کل دے نیں مولا امیرؑ

مثل نبیؐ، علیؑ بتاں نوں ڈھاوے
لکھاں ملعوناں نوں کلمہ پڑھاوے
کئی گھلّے وچ جہنم بے پیر

مُرشد پاک دی ریس نہ کوئی
ہر اک دی کردا اے دل جوئی
وڈا خُلق ، بشیراً نذیر

مرحب، عمرو تے انتر نوں کٹیا
انگلیاں دوں نال خیبر نوں پٹیا
میرا مولاؑ ہے شانِ قدیر

سورج ڈھلے نوں دوبارہ چڑھایا
نصیریؔ نوں کئی وار جوایا
تائیں کردا او امیرؑ امیرؑ

مولاؑ میرے مینوں نجف وکھائیو
کربل والے دی دید کرائیو
کردا اے عجز نیازؔ فقیر

چُن چُن لبھیا میں جگ دُنیا تُوں
مرشد پاک جناب امیرؑ

Scanned by TapScanner

بسم اللہ الرحمن الرحیم

رمز العاشقین

کلام

حضرت سید ملک علی شاہ صاحب

کاظمی المشہدی قادری نوشاہی

درگاہِ عالیہ بدوملہی شریف ضلع نارووال

Scanned by TapScanner

بسم اللہ الرحمن الرحیم

مَن مظہر ذات الٰہی دا   جو نفس خلاف نہ پائی دا
اِس بازی تے سر لائی دا   کر ظالم نفس اسیر میاں
پھڑ دامن کامل پیر میاں
سِکھ روحانی اکسیر میاں

من مرشد باہجھ نہ پائی دا   ایویں ضائع وقت وہائی دا
بہہ انت سمیں پچھتائی دا   لاہ پیروں حرص زنجیر میاں
پھڑ دامن کامل پیر میاں
سِکھ روحانی اکسیر میاں

من موتی مخفی گنج سے ہے   پر پانا اِس کا رنج سے ہے
یہ چال اوکھی شطرنج کی ہے   چُک پردہ ویکھ ضمیر میاں
پھڑ دامن کامل پیر میاں
سِکھ روحانی اکسیر میاں

من ملیاں ہستی ملدی اے   نہیں کیا حقیقت گل دی ہے
یہ نورانیت دِل دی ہے   اُٹھ پردہ غفلت چیر میاں
پھڑ دامن کامل پیر میاں
سِکھ روحانی اکسیر میاں

Scanned by TapScanner

من آیا تن آباد ہوا جب گیا تو پھر برباد ہوا
کِتے غمگیں تے کِتے شاد ہوا یہ من کی ہے تفسیر میاں
پھڑ دامن کامل پیر میاں
سِکھ روحانی اکسیر میاں

من انتر جامی اندر کا سکھ باشی ہے اس مندر کا
یہ محرم راز قلندر کا بہو رنگی خوش تدبیر میاں
پھڑ دامن کامل پیر میاں
سِکھ روحانی اکسیر میاں

من مُرلی کِشن بجائی ہے سب سکھیاں ہوش بھلائی ہے
وچ گوکل دھوم مچائی ہے یہ من کی ہے تفسیر میاں
پھڑ دامن کامل پیر میاں
سِکھ روحانی اکسیر میاں

من بلبل تن کو باغ جانو سب اس کے یہ رنگ راگ جانو
کِتے گُرہی کِتے تیاگ جانو ہے تن کے بیچ اسیر میاں
پھڑ دامن کامل پیر میاں
سِکھ روحانی اکسیر میاں

Scanned by TapScanner

جب من کے سفنے پائینگے　　تب راگ حقیقت گائینگے
وچ بحر وحدت دے نہائینگے　　ایہو جان علیم خبیر میاں

پھڑ دامن کامل پیر میاں
سکھ روحانی اکسیر میاں

من منکا یہ مالا ہے　　نت نام سے پھرے سوکھالا ہے
بہو سُندر روپ اجالا ہے　　یہ تن کا ہے گُر پیر میاں

پھڑ دامن کامل پیر میاں
سکھ روحانی اکسیر میاں

اس مَن سے روح مُراد ہوئی　　جس ملیاں خاک آباد ہوئی
کِتے سامع کِتے مناد ہوئی　　ایہو اوّل ایہو اخیر ہوئی

پھڑ دامن کامل پیر میاں
سکھ روحانی اکسیر میاں

دوئی دُور ہوئی جب ملک علیؒ　　ہویا وَصل روحانی خُوب جلی
روح باغ وحدت کی خاص کلی　　ایہ قُدوسی تصویر میاں

پھڑ دامن کامل پیر میاں
سکھ روحانی اکسیر میاں

Scanned by TapScanner

بسم اللہ الرحمن الرحیم

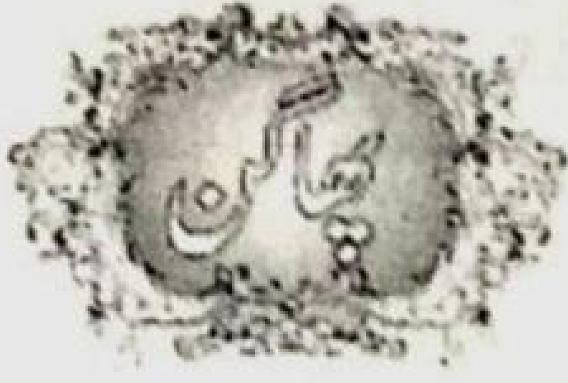
بارہ ماہ

کلام

حضرت سید **ملک علی شاہ** صاحب

کاظمی المشہدی قادری نوشاہی

درگاہِ عالیہ بدوملہی شریف ضلع نارووال

آئیاں پھاگن چیت بہاراں کھلیاں ہر ہر جا گلزاراں
رَل مِل بہین یار سنگ یاراں بھیڑی پا پن تنہا رہیاں
باقی سکھ وِن سب سیّاں

دوہڑا

پیتم پیت لگا کے جا بسے اس دیس
ہرنگری بن ڈھونڈتی کر جوگن کا بھیس

چڑھیا چیت اداس میں بھیّاں دِل نوں ڈھارس دیون سیّاں
آکھن خبراں شوہ دیاں پیاں بیٹھی رَنت میں کانگ اُڈاواں
ساجن آوے تے گل لانواں

دوہڑا

ساجن بچھڑے جگ بھئے دِل کو پڑت نہ چین
بیدطرح تن بیکلی کانپت ہے دِن رین

Scanned by TapScanner

چڑھیا ماہ بیساکھی آئی　　لایا یار شراب صراحی
پیالے بھر بھر دیوے ماہی　　کیتا نشے شراب دیوانہ
ملیا محرم راز یگانہ

دوہڑا

محرم راز ہووے جے ساقی کھلن راز یگانے
پی کے جام حقیقت والا ہو جایئے مستانے

چڑھیا جیٹھ جیٹھانی بولے　　پاوے دل میرے وچہ رولے
کوڈی نال جواہر تولے　　جے گور پیارا سار نہ لیندا
میں گمراہی دے وچہ پیندا

دوہڑا

میں اپراہدی کامی پاپی کھوٹیاں کرمانوالا
رکھ لولاج شرم گورو میری توں ہیں شرمانوالا

Scanned by TapScanner

چڑھیا ہاڑ تے برفاں ڈھلیاں　　　　ندیاں وھاوے سمندر رلیاں
ویکھاں گھاٹا تے پئی کھلیاں　　　　مینوں پار مہانیاں لائیں
پیتم پیارے پاس پہونچائیں

درد عشق دے جیکر میرے سینے مہاناں سارے
باہوں پھڑ کے اس دریا تھیں مینوں پار اُتارے

چڑھیا ساون بادل برسن　　　　نین اداس پیا تُوں ترسن
کد ہوون ماہی دے درشن　　　　جس دن تھیں پردیس سدھارے
گزرن راتاں، گن دیاں تارے

رات ہجر دی کالی مُکّن وچ نہ آوے
صبح وصال ہووے کد روشن سوہنا مکھ وکھاوے

Scanned by TapScanner

بھادوں بھاہ لگی تن میرے　　پائے عشق مریلے پھیرے
دِل میرے وِچ لالے ڈیرے　　پیندا خون ایہ مول نہ رجّے
جگّے شیر دے وانگر گجّے

دوہڑا

عشق گھمیلا گج گج پیندا ، پیوے خون جگر دا
گوشت پوست سب کھا جاوے عاشق مول نہ ڈردا

اسُوں آس امیداں ہویاں　　ہن میں ڈوروں نیڑے ہوئی آں
دِلبر کرن لگا دِل جوئیاں　　جد اوہ فضلوں پھیرا پاوے
اُجڑے گھر نوں چا وساوے

دوہڑا

درد ہجر دیاں آہیں نکلے درد وند اونوالا
پل وچ یار مِلاوے فضلوں مستانہ متوالا

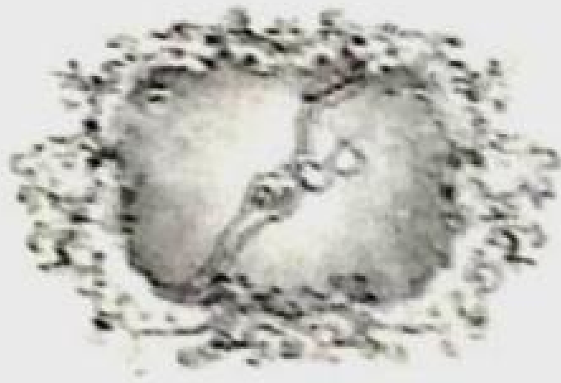
Scanned by TapScanner

کاتک کرماں والا آیا   گورو نے اعلیٰ گیان بتایا
ہر جی اپنے گھر وِچ پایا   جب میں گورو کے گیان بجارے
بھیتر کے پٹ کھل گئے سارے

دوہڑا

عاشق دے جد دِل تھیں پردہ غیرت دا جا چاوے
یار حجاباں تھیں ہو باہر سُندر روپ دکھاوے

مگھر مگر ماہی جو جائے   پہلے سَر دی بھینٹ چڑھاوے
پھر بے رنگی تھیں رنگ لے آوے   مُوْ تُوْ قَبْلَ رمز پریکھے
مرنے سے پہلے مر دیکھے

دوہڑا

یار حقیقی اُتوں جس نے سر قربانی کیتا
نال خوشی دی اس نے پیالہ آبِ حیاتی پیتا

۸۷

Scanned by TapScanner

پوہ ہے پیا دین دیالن   آئے پیت پرانی پالن
نالے اُتم ورس وکھالن   ایسے پربھ جی درس وکھائے
لکھنے پڑھنے بیچ نہ آئے

بے رنگی تھیں سب رنگ لایا باہر ہر جا سمایا
باجھوں عاشق صادق اس دا بھید کسے نہ پایا

چڑھیا ماگھ تے ماگھی آئی   نحنُ اَقرَب دی سُدھ پائی
سُرتی صورت دے وچ آئی   گورو نے گھر وچ یار ملایا
دُکھاں درداں تھیں سُکھ پایا

سُرتی صورت دے وچ آئی دیہہ اِتھوں چھپائی
درشن روپ وکھم دا ہویا کارن جوت لگائی

باراں ماہ بہانہ جانو　　اصلی گورو دی اُس تک جانو

گور دی اُس تک کہی نہ جائے　　بھاویں صدہا قلم کھسائے

گوربوہ رنگی ہے بوہ بیکھا　　گور نوں بوجھو سدا الیکھا

ہے بے انت سدا سکھ باشی　　ہے نرلیب مہاں ابناشی

پورن پر مانند پچھانو　　سُرپ و یاپک ہر جا جانو

جس نر نے ست سنگت پائی　　بھرم دوئی نہ رہیا کائی

جس ست سنگت رس نہیں پایا　　جنم اکارت اوس گنوایا

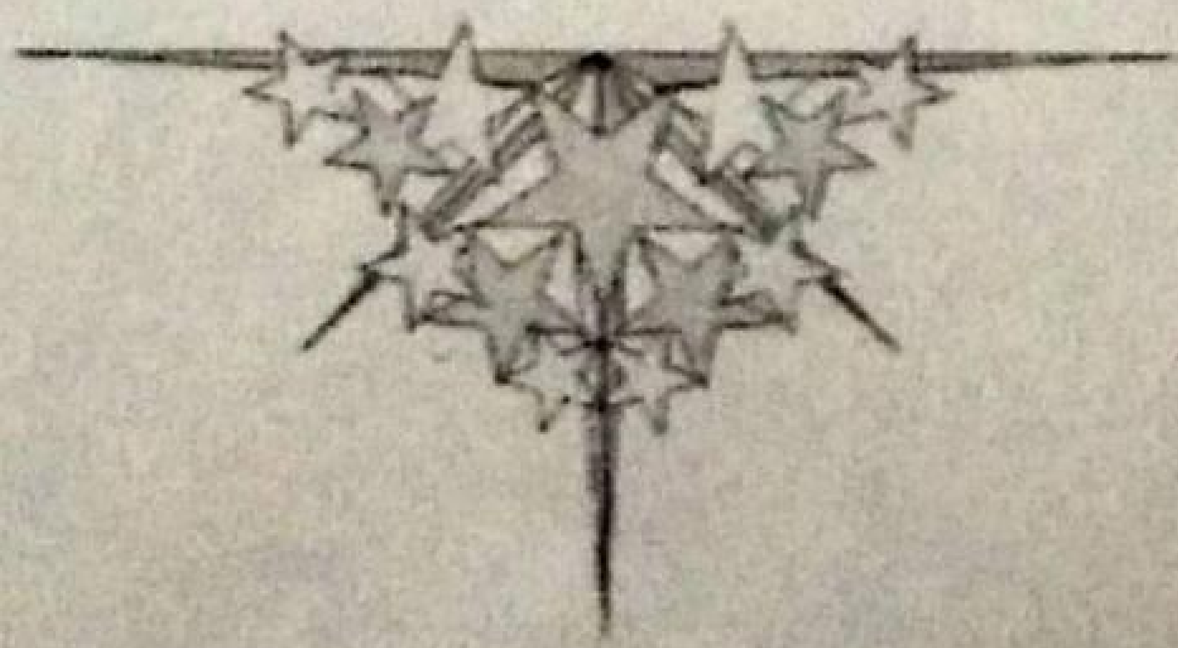
جس نے پہلا جنم گنوایا　　ہر جی اُس نے گھر وچ پایا

پہلا جنم جو بھولے ناہیں　　اُس کی جوت رہے من ماہیں

ملک علیؒ گور سے گت پائی　　گور نہ بھولو میرے بھائی

اُنی سو بہتر اندر جوہر دے وچ آئی

سنتاں بھگتاں دی وچ خدمت بانی فقر سنائی

Scanned by TapScanner